

Meditācija: Adventa 3. svētdiena

Pārdomas pārdomām adventes trešajā svētdienā. Ierosinātās tēmas: pilns prieks nāk no Jēzus; lai saņemtu šo prieku, ir nepieciešams būt pazemīgam; mazi kalpošanas darbi, lai sētu mieru un prieku.

17.12.2023

" JERUZALEME, priecājies ar lielu prieku, jo tavs Glābējs nāk." Baznīca šodien gaida Ziemassvētku prieku un neatlaidīgi atgādina Svētā Pāvila ieteikumu: "Priecājieties Kungā

vienmēr; es jums vēlreiz saku: priecājieties. Tas Kungs ir tuvu" (Fil 4, 4-5). Šie vārdi, kas adresēti draudzei Filipos, ir kā kopsavilkums šīs trešās Adventa svētdienas liturģijai, kas pazīstama kā Gaudete, jo tas ir pirmais vārds, kas tiek pieminēts liturģiskajos svētkos: "Gaudete", priecājieties! Dieva vārds un šodienas teksti ir smaržoti ar prieku, kas izriet no mūsu Glābēja tuvuma. Mises koplūgšanā mēs lūdzam, lai Kungs uzlūko mūs un dāvā mums "jaunu sirdi un neizmērojamu prieku"[2]. 2] Turklāt šī iemesla dēļ un kad vien iespējams, šīs dienas liturģiskā krāsa ir rozā.

Filipos bija kristiešu kopiena, ar kuru svētais Pāvils ļoti lepojās, jo tā izcēlās ar lielu uzticību Kungam. Viņš uzrunā viņus ar mīlestības un cerības pilniem vārdiem. Tas ir patiesi apbrīnojami, ņemot vērā, ka Pāvils raksta viņiem no cietuma, piesiets mīlestības pret Jēzu Kristu.

"Kungs ir tuvu" (Fil 4, 5), viņš viņus iedrošina. Protams, apstākļi, kādos mēs dzīvojam, pat ja tie dažkārt var būt grūti vai sāpīgi, nav nepārvarams šķērslis patiesam priekam. Kungs vienmēr ir mums līdzās savā mīlestības pilnajā providencē. Šie pirmie kristieši, saskaroties ar nelabvēlīgo vidi, kurā viņi dzīvoja, iemācījās likt savu cerību uz Jēzus Kristus dzīvi. Tā ir atšķirība starp mums un tiem, kas nepazīst Dievu, - saka svētais Kipriāns, - viņi sūdzas un murmina nelaimēs; mūs nelaimes neattur no tikumības un patiesas ticības. Gluži otrādi, bēdas viņus stiprina"[3].

"Es priecājos Kungā, un mana dvēsele līksmo manā Dievā, jo Viņš mani ir ietērpis pestīšanas drēbēs, Viņš mani ietērpis taisnības drēbēs" (Jes 61:10). Pravietis Isajas pirmajā Mises lasījumā mums atgādina, ka ticīgā cilvēka prieks pirmkārt rodas no tā, ko Dievs dara mūsu labā.

Iekšējā prieka sakne nav personīgo pūliņu auglis, lai darītu lietas labi, lai gan arī tas neapšaubāmi rada mums prieku. Dziļāk, "prieks ir dievišķās sirsnības sekas, apziņa, ka mūs mīl mūsu Tēvs Dievs, kurš vienmēr mūs uzņem un mums piedod"[4].

Tādējādi mūsu sirdīs dzimst cerība, kas apgaismo mūsu ceļojumu, jo mēs paļaujamies uz Kunga spēku. Mēs zinām, ka Glābējs drīz nāks, Viņš mūs nevilcinās un nepievils.

"Kā zeme izlaiž savus dzinumus un dārzs liek dīgt savām sēklām, tā Tas Kungs Dievs liek dīgt taisnībai un slavējumam" (Jes 61, 11). Prieks dzimst no dzīves, ko dara auglīgu Dieva mīlestība, kas noved pie veselīgas sevis aizmiršanas, tas veicina maigu nodošanos Kungam un mūsu brāļiem un māsām. Tas viss atstāj miera veldzi mūsu dzīvē.

"Mani bērni, lai jūs esat laimīgi, - iedrošināja svētais Hosemarija, - es esmu, lai gan man tā nevajadzētu

būt, raugoties uz savu nabadzīgo dzīvi. Bet es esmu laimīgs, jo redzu, ka mūsu Kungs mūs atkal meklē, ka mūsu Kungs turpina būt mūsu Tēvs; jo zinu, ka jūs un es redzēsim, kuras lietas ir jāizrauj, un mēs tās apņēmīgi izrausim; kuras lietas ir jāsadedzina, un mēs tās sadedzināsim; kuras lietas ir jānodod, un mēs tās nodosim".[5]

Svētā Gara klātbūtnes un darbības dvēselē rezultātā mēs šo prieku savā dzīvē baudīsim ierasti. "Cik daudz neveiksmju pazūd, kad mēs iekšēji nostājamies tuvu šim mūsu Dievam, kurš mūs nekad neatstāj! Jēzus mīlestība pret savējiem, pret slimajiem, pret kroplajiem, kas jautā: "Kas tev ir? Tas notiek ar mani... Un uzreiz gaisma vai vismaz pieņemšana un miers." Un uzreiz gaisma, vai vismaz pieņemšana un miers.[6]

Prieks, uz kuru mūs aicina Dieva vārds, nav salds optimisms. Tas ir

kaut kas daudz cietāks, ar dziļiem pamatiem. Tas ir prieks, kas balstās pārlicībā, ka, kamēr mēs gaidām Viņa atnākšanu, Kungs ir šeit, mums līdzās, mīloši rūpējoties par savu tautu. Viņš labāk par mums zina, kas mums vajadzīgs, un ir gatavs cīnīties mūsu pusē. Jēzus atkal nāk, tāpēc "nebaidieties" (Jes 35, 4).

"Un bija cēlies Dieva sūtīts vīrs, vārdā Jānis, un viņš nāca kā liecinieks, lai liecinātu par gaismu, lai visi ticētu caur viņu" (Jņ.1:6-7). Jānis, aizgājis tuksnesī, sludināja pie Jordānas. Viņš ar saviem vārdiem un dzīvesveidu iespaidoja ļaudis, līdz pat tam, ka radās jautājums, vai viņš ir gaidītais Mesija (sal. Lk 3, 15-17). Jānis atbildēja noliedzoši un pasludināja savu misiju: "Es esmu balss, kas kliedz tuksnesī: taisno Tā Kunga ceļu, kā pravietis Jesaja pareģojis". Viņa vārdi un viņa pārveidotā dzīve ir spoža zīme Glābēja atnākšanai.

Mēs varam sev jautāt: "No kurienes nāk šī dzīve, šis iekšķīgums, tik spēcīgs, tik taisns, tik saskanīgs, tik pilnīgi ziedots Dievam un lai sagatavotu ceļu Jēzum? Atbilde ir vienkārša: no attiecībām ar Dievu, no lūgšanas, kas ir visas viņa eksistences vadmotīvs" [7]. Sekojot Kristītāja vēstij, mēs saprotam, ka arī mēs ar savas dzīves piemēru ar Evaņģēlija garšu varam parādīt Kunga atnākšanas tuvumu. Šādā veidā mēs esam balss, kas pasludina Jēzu mūsu vidē, mūsu ģimenē, mūsu darbā. Mēs, tāpat kā Jānis Kristītājs, varam būt Dieva žēlastības vēstneši.

Vissvētākā Jaunava ir *causa nostrae laetitiae*, viņa vienmēr nes mums prieku. Mēs lūdzam Viņu palīdzēt mums bruģēt Kunga ceļus. Kopā ar Viņu "mums ir jāpiepilda pasaule ar gaismu, jo mūsu kalpošanai ir jābūt kalpošanai, kas tiek veikta ar prieku. Lai visur, kur Dieva bērns veic savu Darbu, netrūkst tā labā humora, kas

ir iekšējā miera auglis. No iekšējā miera un ziedošanās: ziedot sevi kalpošanai citiem ir tik efektīvi, ka Dievs to atalgo ar garīga prieka pilnu pazemību".[7]

[1] Stundu liturģija, Trešās Adventa svētdienas Vesperes, 1. antifona.

[2] Adventa trešās svētdienas lūgšana.

[3] Svētais Kipriāns, De mortalitate, 13. lpp.

[Svētā Hosemarija, Piezīmes no ģimenes tikšanās, 1961. gada 12. novembris.

[Sv. Hosemarija, vēstule, 1931. gada 24. marts, Nr. 62.] [Sv.

[Svētais Hosemarija, Dieva draugi, Nr. 249.

[Benedikts XVI, Vispārējā audiencē, 2012. gada 29. augusts.

[8] Svētā Hosemarija, 1930. gada 24.
marta vēstule, Nr. 22. [9] Sv.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/meditacija-adventa-3-
svetdiena/](https://opusdei.org/lv-lv/article/meditacija-adventa-3-svetdiena/) (16.04.2025)